Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms

Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 59 (10896) * 2026 m. rugpjūčio 14 d., penktadienis

Kaina – 0,97 Eur

Laba diena

Šiandien – mėnulio jaunatis. Saulė teka 05 val. 50 min., leidžiasi 20 val. 57 min. Dienos ilgumas 15 val. 07 min. Su vardo diena pasveikinkite Guostę, Grinių, Pajautą, šeštadienį – Visvilą, Vydenę, Visvydą, Napoleoną, Napalį; sekmadienio varduvininkai – Rokas, Butvydas, Alvita, Jokimas, Joakimas, Jokimė, Grasė, Grasilda; pirmadienį – Hiacinto, Hiacintos, Jacinto, Jackaus, Mažvilės, Saulenio, Laisvos, Laisvės, Laisviaus, Laisvydos, Sigutės.

Rugpjūčio 15 – Žolinė, Šv. Mergelės Marijos Dangun ėmimo šventė. Rugpjūčio 16 – Šv. Rokas, Pjūties pabaiga.

Interviu vienu klausimu

Įsimintiniausias rugpjūtis

Virginija JURGELIONIENĖ, Birštonas:

– Rugpjūtis man patinka, nes tai – mano gimimo mėnuo. Šiemet gimtadienį švenčiau Išlaužo Dievo Dvaro rūsiuose. Buvo įdomi patirtis. Pernai gimtadienį sutikau Šveicarijoje. Tai ir buvo įsimintiniausia kelionė. Lankiausi Ciuriche, gyvenau prie nuostabaus ežero, o daugiausia laiko praleidau Alpėse. Už kalnus – gražiau tik kalnai.

Rugpjūtis dar nesibaigia. Važiuoju į dviejų dienų pleneră, vėliau išskrisiu savaitėlei pailsėti. Visiems linkiu atrasti savo kalnus ir kopti, siekiant įgyvendinti pačias didžiausias svajones.

(Nukelta į 8 p.)

Pristatyta paroda „Kelio širdys – arklių pašto stotys“

Šiemet minimas 190 metų jubiliejus, kai 1836 metais buvo baigtas tiesti strateginis Sankt Peterburgo–Varšuvos pašto traktas, Lietuvoje ėjęs per Zarasus, Ukmergę, Kauną, Veiverius, Marijampolę ir Kalvariją. XIX a. jis buvo viena moderniausių ir svarbiausių susisiekimo bei karinės logistikos magistralių Europoje.

Rugpjūčio 7 d. Veiveriuose duris atvėrė ilgai puoselėta paroda „Kelio širdys – arklių pašto stotys“, kviečianti nusikelti į XIX amžių – laiką, kai pašto keliai jungė miestus, kraštus ir žmones, o svarbiausia jų grandis buvo arklių pašto stotys.

Džiaugiamės, kad parodos atidarymas subūrė gausų būrį istorijai neabejingų žmonių. Svečiai atvyko ne tik iš Veiverių ir aplinkinių vietovių, bet ir iš Prienų, Marijampolės, Kalvarijos, Kauno bei Rokiškio.

Parodos atidaryme dalyvavo Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininko pavaduotoja, Seimo narė **Jūratė Zailskienė**, Prienų rajono savivaldybės vicemeras **Deividas Dargužis**, Jūratės Zailskienės patarėja **Daiva Macijauskienė** ir kiti renginio svečiai.

Susirinkusiuosius pasveikino Prienų krašto muziejaus direktorė **Lolita Batutienė**. Ypatingos nuotaikos renginiui suteikė **Renatos Žaldorienės** smuiku atliekamas kūrinys. Smuiko garsai sklido iš visai šalia stovėjusios karietos – neįprastos, tačiau šiai parodai itin tinkančios „scenos“.

Po sveikinimo ir padėkos žodžių svečiai buvo pakviesti apžiūrėti parodą, išgirsti jos kūrimo istoriją, susipažinti su surinktais ir muziejui dovanotais eksponatais. Tarp jų – itin retas riboženklis, kurį muziejui padovanojo Gudelių apeivių namelio šeimininkė **Ramutė Pridotkienė**. Autentiškos nuotraukos, archyviniai dokumentai, istoriniai pasakojimai ir eksponatai leidžia pažinti laiką, kai arklių pašto stotys buvo svarbios kelionių ir susisiekimo grandys.

Nuoširdžiai dėkojame visiems, buvusiems kartu, prisidėjusiems prie parodos rengimo ir padėjusiems šią istoriją iškelti į dienos šviesą.

Prienų krašto muziejaus informacija ir nuotraukos

Prienuose šeštąjį kartą ryškiai „liepsnos“ Duonos ir ugnies festivalis 2 p.

Birštono vasaros muzika: pamokos ir dovanos 3 p.

Birštono Kurhauze – gydytojos ir poetės Angelijos Kubilienės kūrybos vakaras 4 p.

Senjorus keliauninkus rytmečio saulė išlydėjo, o vakarėjanti pasitiko 4-6 p.

Diena, kupina istorijos, skonių ir įspūdžių 5-6 p.

„24 vasaros sekundės“ – stovykla, kurią norisi pratęsti! 6 p.

„Suraskime laiko širdyje pasidžiaugti rugpjūčiu“... 7 p.

Pjauname avarinius medžius prie pastatų, elektros laidų. Tvarkome apleistus sklypus, paežeres. Karpome, formuojame gyvatvores. Griauname pastatus. Tel. +370 670 18 048.

VISŲ RŪŠIŲ ŽALIUZĖS, ROLETAI, TINKLELIAI NUO VABZDŽIŲ. Matuojame, gaminame, montuojame, remontuojame senus.
Tel. +370 615 44 232.
El.p. info@rolbesta.lt

„Suvalkijos žali sodai“ – kai tradicija perduodama iš rankų į rankas

Rugpjūčio 4–8 dienomis Skriaudžiuose vyko etnomuzikavimo stovykla vaikams ir jaunimui „Suvalkijos žali sodai“. Penkias dienas jaunosios kartos atstovai ne tik mokėsi kankliuoti, plėtė etninės kultūros žinias, bet ir iš arti susipažino su Skriaudžių krašto muzikiniu bei etninės kultūros paveldu.

(Nukelta į 2 p.)

Prienuose šeštąjį kartą ryškiai „liepsnos“ Duonos ir ugnies festivalis

Paskutinį vasaros šeštadienį, rugpjūčio 29 d., Prienų Beržyno parkas vėl taps vieta, kur susitinka tradicijos, bendrystė, muzika ir ugnies stichija. Jau šeštąjį kartą organizuojamas Duonos ir ugnies festivalis Prienų krašto gyventojams ir svečiams siūlys turiningą programą: folkroko grupės „Žalvarinis“ ir atlikėjos Liepos Norkevičienės koncertus, įspūdingą „Ugnies teatro“ šou, cirko ir gatvės teatro pasirodymą „Sway Pole“, duonos kepimo ir amatų edukacijas, Gardžiausio patiekalo konkursą, folkloro kolektyvų sambūrį „Oi, būdavo, būdavo“, šventinę mugę, interaktyvias veiklas bei išskirtines patyrimines programas.

Duonos ir ugnies festivalio veiklos tradiciškai išsidėstys keliose Beržyno parko erdvėse. Lankytojus pasitiks šventinė mugė, kurioje bus galima atrasti tautodailininkų, amatininkų dirbinių, įvairių prekybininkų siūlomų gaminių ir gardumynų. Čia pat vyks ir tradicinis Gardžiausio patiekalo konkursas, suburiantis Prienų krašto bendruomenes kūrybiškai pažvelgti į vieną svarbiausių lietuviškos kultūros ir šio festivalio simbolių – duoną. Konkurso dalyviai pristatys savo kulinarinius sumanymus, o lankytojai turės galimybę ne tik susipažinti su konkursiniais patiekalais, bet ir jų paragauti.

Festivalio metu vyks įvairios edukacinės programos, leisiančios iš arčiau pažinti ne tik lietuviškos, šiemet – ir prancūziškosios, duonos kepimo tradicijas. Sertifikuoti tautinio paveldo produktų kūrėjai ir amatininkai dalinsis savo žiniomis bei patirtimi, pristatys tradicinės raugintos duonos kepimo ypatumus, archajiškus receptus bei senuosius amatus. Bus galimybė susipažinti su kalvystės amatu ir patirti gyvojo tautinio paveldo privalumus, savo rankomis išbandyti ugnies ir metalo „draugystę“. Festivalio erdvėse veiks „Viduramžiai.lt“ žonglierių ir kojūkininkų mokykla, o Marijampolės profesinio rengimo centrų bendruomenės kurs „ugningą“ festivalio įvaizdį.

Šių metų festivalyje ypatingas dėmesys bus skiriamas poeto, dramaturgo, Prienų krašto garbės piliečio Justino Marcinkevičiaus kūrybiniam palikimui. Specialioje instaliacijoje lankytojai galės išvysti poeto kūrybos citatas, atskleidžiančias duonos ir ugnies simbolinę reikšmę. J. Marcinkevičiaus kūryboje šie simboliai siejami su tautos gyvybingumu, atmintimi, žmogaus ryšiu su gimtąja žeme ir dvasinėmis vertybėmis, todėl jų įprasminimas festivalyje taps prasminga jungtimi tarp kultūrinės atminties ir šiandienos.

Duonos ir ugnies festivalio atmosferą praturtins jau 41-ąjį kartą vyksiančio folkloro kolektyvų sambūrio „Oi, būdavo, būdavo“ dalyviai. Šis tradicinis sambūris, suburiantis Prienų krašto etninės kultūros puoselėtojus, skambia daina užpildys visą Beržyno parką. Šventės metu taip pat bus pagerbti konkurso „Tapkime žydinčia savivaldybe“ laureatai bei Gardžiausio patiekalo konkurso dalyviai ir nugalėtojai.

Vakarinėje festivalio dalyje susirinkusiuosius sveikins Prienų rajono savivaldybės vadovai ir miestų partnerių delegacijų atstovai. Vėliau didžiojoje scenoje skambės muzika – žiūrovų lauks folkroko grupės „Žalvarinis“ ir atlikėjos Liepos Norkevičienės koncertai.

Artėjant vakarui festivalio erdvę užlies ugnies ir judesio magija. Įspūdingą reginį kurs „Ugnies teatro“ artistai bei cirko ir gatvės teatro pasirodymas „Sway Pole“, kuriame atlikėjai demonstruos išskirtinius akrobatinius numerius virš žiūrovų. Viskas susijungs į šokio, šviesų ir ugnies dermę.

Festivalio kulminacija bus skirta ugnies pagerbimui. Dalyviai bus kviečiami drauge kurti laužą, įsitraukti į ugnies pagerbimo, arba keturių vėjų, ceremoniją ir patirti „Sėkmės kelią“ – vaikščiojimą per žarijas su instruktoriumi Mindaugu Janušoniu. Tai išskirtinė patirtis, kviečianti nurimti, susikaupti, įveikti vidines baimes ir pajusti bendrystę su savimi, aplinkiniais bei ugnimi.

Organizatoriai kviečia festivalio svečius pasipuošti Duonos ir ugnies festivalio spalvų – oranžinės, raudonos, geltonos ir jų atspalvių – apranga arba nors šių spalvų detalėmis, kaip išskirtiniu akcentu, papildančiu ryškią ir šiltą festivalio nuotaiką.

Kviečiame paskutinį vasaros šeštadienį susitikti Prienų Beržyno parke ir kartu patirti festivalį, kuriame duona simbolizuoja tradicijų tęstinumą, o ugnis primena apie gyvybę, kūrybą, bendrystės galią bei nenutrūkstamą žmogaus ir gamtos ryšį.

Prienų kultūros ir laisvalaikio centro informacija

Gyvenimo medis augina naujas šakas — *Kankliavimas sujungia kartas*

MRF MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

„Suvalkijos žali sodai“ – kai tradicija perduodama iš rankų į rankas

(Atkelta iš 1 p.)

Skriaudžiai – vieta, kurioje kankliavimo tradicija gyvuoja jau daugiau nei šimtmetį. „Šiemet, minint Skriaudžių ansamblio „Kanklės“ 120-metį, o Skriaudžiams nešant Mažosios Lietuvos kultūros sostinės vardą, ypač svarbu kalbėti ne tik apie turtingą šios tradicijos istoriją, bet ir apie jos ateitį. O ateitis prasideda nuo vaikų ir jaunimo, kurie šiandien ima kankles į rankas, klausosi vyresniųjų pasakojimų ir patys tampa gyvosios tradicijos dalimi. Tikimės, kad stovykla tiesiogiai prisidės prie kankliavimo tradicijos tęstinumo ir jaunimo įtraukimo į etninės kultūros veiklas“ – sakė stovyklą organizavusios Skriaudžių kaimo bendruomenės pirmininkė **Raminta Grėbliauskienė**.

Stovyklos vadovė, ansamblio „Kanklės“ vadovė **Dalia Venckienė**, sudarydama stovyklos programą pasistengė, kad tradicija būtų pažįstama ne iš vadovėlių, o per žmogų, garsą, instrumentą, amatą ir asmeninę patirtį. Su jaunaisiais stovyklautojais savo žiniomis ir patirtimi dalijosi kankliavimo tradicijos puoselėtojai bei specialistai: etnologė, folkloro puoselėtoja dr. **Laura Lukenskienė**, VU kultūros istorijos ir antropologijos studentas, buvęs ansamblio „Kanklės“ narys **Tolmintas Matonis**, LMTA Klaipėdos fakulteto Muzikos katedros docentas **Vytautas Alenskas**, 2026 m. „Aukso vainiku“ apdovanotas šalyje plačiai žinomas kanklių meistras **Alfredas Lučinskas**, ansamblio „Kankliukai“ vadovė **Agnė Vaitonė**. Vaikai ir jaunimas dalyvavo etnomuzikavimo mokymuose, klausėsi pasakojimų apie kanklininko kelią, susipažino su kanklių meistryste ir dalyvavo kanklių dirbtuvėse. Stovyklos „Suvalkijos žali sodai“ programą papildė tradicinių amatų ir kūrybinės edukacijos: „Molinukas – mano žaisliukas“, „Žolynų linkėjimai“, „Oda ir aš šiandien“. Taip jaunieji dalyviai turėjo galimybę pajusti, kad etninė kultūra nėra vien praeities palikimas – ji gali būti gyva, įdomi, kūrybiška ir artima šiandienos žmogui.

„Skriaudžiai tikrai turi kažkokią magišką kanklių dvasią. Tokių susiklausiusių, motyvuotų vaikų nesu mačiusi: visi labai noriai mokosi, nori išmokti kankliuoti, dainuoti senąsias šio krašto dainas. Jiems pasakai, kad padarome pertrauką, o jie vis tiek pasitraukę kur į šalį su kanklytėm sėdi,“ – džiaugėsi dr. L. Lukenskienė, pabrėždama itin aukštą šio krašto vaikų muzikalumo lygį.

Paskutinę stovyklos dieną dalyviams buvo organizuota išvyka į Šilavotą bei popietė **Adelės Kazlauskienės** sodyboje, kur smagiu kanklių koncertu su gausiu būriu giminaičių buvo paminėtas vienos ryškiausių Suvalkijos krašto liaudies dainininkių, dainų pateikėjų A. Kazlauskienės 124-asis gimtadienis. Tai buvo dar viena galimybė pažinti krašto kultūrą ten, kur ji gimė ir buvo perduodama iš kartos į kartą.

„Šios penkios dienos – tai investicija ne tik į vaikų užimtumą ar muzikinius gebėjimus. Tai – investicija į Skriaudžių kultūrinės tapatybės tęstinumą. Tikimasi, kad stovykloje užsimezgęs ryšys su kanklėmis ir etnine kultūra daliai jaunųjų dalyvių taps paskata ir toliau muzikuoti, įsilieti į vietos kolektyvus bei tęsti tai, ką anksčiau Skriaudžiuose išsaugojo daugiau nei šimtmetį. Dalyvius planuojama kviesti į tolesnius ansamblių užsiėmimus ir tęsti edukacinių stovyklų tradiciją,“ – ateities planais dalijosi Veiverių kultūros ir laisvalaikio centro direktorė **Elena Simonavičienė**.

Projektą „Etnomuzikavimo stovykla vaikams ir jaunimui „Suvalkijos žali sodai“ įgyvendina Skriaudžių kaimo bendruomenė kartu su Veiverių kultūros ir laisvalaikio centru. Projektą finansuoja Prienų rajono savivaldybė.

Veiverių KLC informacija ir nuotraukos

Biržų padangėje – Gvido Sabeckio triumfas

Dešimt dienų Biržuose vykusiame ir sekmadienį pasibaigusiame Lietuvos klubinės klasės sklandymo čempionate triumfavo Gvidas Sabeckis, gynęs Utenos rajone įsikūrusio aeroklubo „Vertikalė“ garbę (Jis yra ir Prienų aeroklubo narys). Didysis sidabro medalis įteiktas vilniečiui Karoliui Mikalauskui, bronzos – komandos draugui Dariui Gudžiūnui.

Autorės nuotrauka

Dėl čempiono vardo kovojo 32 pilotai, tarp kurių net penkiolika iš Vilniaus aeroklubo. Pociūnuose įsikūrusiam Kauno apskrities aviacijos sklandymo klubui (KAASK) atstovavo keturi sportininkai. Kiti – iš Akmenės, Biržų, Telšių, „Vertikalės“ aeroklubų ir Pamario sklandymo klubo.

Daugiametė rugpjūčio mėnesio pradžios sklandymui palankių orų prognozė pasiteisino, įvykdytos net aštuonios užduotys. Dienos čempionais penkis kartus tapo Gvidas, po kartą – Karolis Mikalauskas, Darius Gudžiūnas ir Vladas Motūza (KAASK).

Pasibaigus varžyboms pilotai negailėjo pagyrų organizatoriams, kuriems tai buvo ir puiki repetecija prieš kitais metais Biržuose vyksiantį 8-ąjį FAI Europos jaunimo sklandymo čempionatą.

Onutė Valkauskienė

Birštono versmės

„Gyvenimas“ - laikraštis Jums ir apie Jus!

Laiškai iš Nemuno krantinės

Birštono vasaros muzika: pamokos ir dovanos

Su Birštonu atsisveikino XV Birštono vasaros menų akademija, jaunuosius muzikos atlikėjus praturtinusi meistriškumo pamokomis ir naujomis patirtimis, žiūrovams dovanojusi festivalį „Birštono vasaros muzika“. Koncertai – tai ne tik susitikimai su jau žinomais ar savo veiklą pradedančiais muzikantais, dainininkais, ne tik proga jų paklausyti, bet ir galimybė geriau pažinti muzikos pasaulį, išgirsti, ko nežinojai, užlopyti vieną kitą išprusimo spragą. Birštono vasaros menų akademijos sumanytoja, koncertų organizatorė ir vedėja, profesorė Audronė Žigaitytė-Nekrošienė turi kuo pasidalinti ir noriai tą daro.

Ne vienas žiūrovas nustebo, kad „Metų laikų“ autorius, italų kompozitorius Antonijus Vivaldis rašė operas – akademijos dalyvė **Marija Širvinskaitė** atliko arijas iš jo operų „Tigranas“ ir „Justinas“.

Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės muziką ir jos kūrėjus iš užmiršties prikeliančios pianistės **Šviesės Čepliauskaitės** rečitalis „Atodūsiai ir aistros“ paskatino pasidomėti Vilniuje gimusiu kunigaikščiu Antanu Henriku Radvila, artimu vokiečių literatūros klasiko Johano Volfgango fon Gėtės bičiuliu. Turbūt retas klausytojas žinojo, kad kunigaikštis grojo violončele, kūrė muziką garsiajam Gėtės „Faustui“.

Pianistės **Monikos Dars** rečitalyje „Baltijos aidai“ greta Mikalojaus Konstantino Čiurlionio ir Zitos Bružaitės muzikos skambėjo estų kompozitoriaus Arvo Pärto ir latvio Pēterio Vasko kūriniai. Tenka pripažinti, kad retai pasitaiko proga išgirsi artimiausių kaimynų – estų ir latvių – muziką.

Trečią kartą Birštone grojo pianistas **Paulius Anderssonas** (šiemet jis ir akademijos pedagogas), gausių aplodismentų sulaukė Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos abiturientas **Povilas Ušinskis**. Jaunajam pianistui galima pavydėti ne tik talento – ir jo pedagogės, mokytojos ekspertės **Raimondos Sližienės**.

Keturis vakarus skambėjo fortepijono muzika, ir kaip pastebėjo profesorė Audronė Žigaitytė-Nekrošienė, tas pats instrumentas kiekvienam pianistui paklūsta skirtingai – tarsi būtų kitas. Bet ir pats geriausias instrumentas neprilygs žmogaus balsui – tuo buvo galima įsitikinti jau pirmajame festivalio koncerte „Operos lobynai“, kuriame dainavo Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro solistė **Julija Stupnianek**, akompanavo **Giedrė Muralytė-Eriksonė**.

Įspūdingą kamerinės muzikos koncertą „Meilės keliai“ dovanojo šiemetinės akademijos pedagogė, Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatė **Asta Krikščiūnaitė** ir pianistė **Audronė Kisieliūtė** – jų pasirodymuose ypač džiugina prancūziškos dainos, todėl norisi pritarti profesorei Audronei Žigaitytei-Nekrošienei, kad prancūzų kalba tarsi ir skirta šiai solistei.

Notraukos organizatorių

Sekmadienį vykusio baigiamojo koncerto metu penkioliktosios Birštono menų akademijos iniciatorei, Muzikų sąjungos prezidentei, prof. Audronei Žigaitytei-Nekrošienei už birštoniečiams dovanojamą šventę padėkojo Birštono savivaldybės administracijos direktorė Jovita Tirvienė.

Pradėdama „Birštono vasaros muzikos“ festivalį jo organizatorė, profesorė Audronė Žigaitytė-Nekrošienė kalbėjo apie muzikos lobyną, apie tai, kiek lobių slypi jaunuosiuose muzikantuose, dainininkuose, kaip svarbu juos pastebėti ir kitiems parodyti. Todėl kiekviename koncerte buvo pristatyti, dainavo, grojo akademijos dalyviai.

Lobių tenka ieškoti, profesorės Audronės Žigaitytės-Nekrošienės ieškoti nereikia, todėl apie ją tiktų ištarti: koks didelis turtas yra šis žmogus. Visas gyvenimas su muzika ir muzikoje, gausybė sukauptų žinių, noras, gebėjimas jomis dalintis ir sudominti. Pagarba ir dėkingumas išėjusiems kūrėjams, rūpestis jaunąja muzikų karta.

Ačiū už koncertus. Birštono vasaros menų akademija augina ne tik jos dalyvius – ir žiūrovus, klausytojus. O tie skambantys rugpjūčio vakarai stiprina meilę ne vien muzikai – ir Birštonui, turinčiam geras sąlygas priimti didelius talentus ir padedančiam augti jauniems.

Genovaitė

Organizatorių nuotraukose – užsiėmimų, koncertų ir laisvalaikio akimirkos.

Smagi diena „Tarzanijoje“

Rugpjūčio 11 d. su Dienos centro vaikais leidome laiką „Tarzanijoje“. Vaikai išbandė įvairias atrakcijas, aktyviai pramogavo, juokėsi ir mėgavosi smagiu laiku kartu.

Diena buvo kupina gerų emocijų, iššūkių ir nepamirštamų akimirkų! Tokios išvykos vaikams suteikia daug džiaugsmo ir leidžia susikurti gražių vasaros prisiminimų.

BĮ Nemajūnų dienos centro informacija

„Mano pievos“ Birštono muziejuje: siūlu išsiuvinėta meilė gamtai

Rugpjūčio 11 dieną Birštono muziejuje pristatyta siuvinėtų paveikslų paroda „Mano pievos“ ir surengtas susitikimas su jos autore Roma MAKRICKAITE-MALINAUSKIENE. Birštone gyvenanti ir Birštono gimnazijoje dirbanti kūrėja jau daugelį metų savo darbuose adata ir siūlu įamžina pievų grožį. Jaukioje vakaro atmosferoje autorė pakvietė lankytojus į savo vasarą, kurioje pražysta pienės, aguonos, rugiagėlės, dobilai ir kiti gamtos motyvai.

Susitikimo metu autorė pasakojo apie kūrybinį kelią, darbų atsiradimo istorijas bei tai, kaip siuvinėti marškiniai ilgainiui virto paveikslais. Pasak jos, kūryba yra galimybė sustoti, pasvajoti ir mintimis nukeliauti į savąsias pievas.

Šiltą vakaro nuotaiką papildė autorės bičiulė **Nijolė Juozaitienė**, renginį papuošusi eilėmis. Renginyje dalyvavo gausus būrys birštoniečių ir miesto svečių, autorę sveikino šeima, draugai, kolegos bei buvę klasės draugai. Savo apsilankymu Romą Malinauskienę pagerbė Birštono savivaldybės vicemeras **Edvardas Citvaras** ir Birštono gimnazijos direktorius **Alvydas Urbanavičius** su žmona.

Simboliška, kad paroda pristatyta artėjant Žolinei – gamtos brandos ir padėkos už jos dovanas šventei. Šios vertybės ryškiai atsispindi ir Romos Malinauskienės kūryboje, kurioje jautriai įamžintas pievų žydėjimo grožis bei trapumas.

Autorės darbai ne kartą eksponuoti tarptautinėse parodose, o dabar juos gali išvysti ir Birštono gyventojai bei kurorto svečiai. ***Paroda „Mano pievos“ Birštono muziejuje veiks iki rugsėjo 27 dienos.***

Rūta Živelienė
Birštono muziejaus kultūrinės veiklos ir komunikacijos koordinatorė

Birštono Kurhauze – gydytojos ir poetės Angelijos Kubilienės kūrybos vakaras

Rugpjūčio 20 d. (ketvirtadienį) 18 val. Birštono kurhauze (B. Sruogos g. 2) poezijos ir jaukių susitikimų mėgėjai kviečiami į ypatingą renginį – gydytojos, poetės, septynių knygų autorės, birštonietės Angelijos Kubilienės kūrybos vakarą.

A. Kubilienė yra Lietuvos Nepriklausomų rašytojų sąjungos, Kauno kūrėjų klubo „Kūrėjų menė“ ir „Menų sodo“ narė, dalyvauja Birštono ir Prienų kūrėjų klubo „Gabija“ veikloje, taip pat yra keliolikos teminių almanachų bendraautorė, 2025 m. Lietuvos medikų poezijos pavasario laureatė.

Dar 2022 m. Birštono viešojoje bibliotekoje buvo pristatytos pirmosios dvi autorės poezijos knygos – „Angelijos eilės“ bei „Ąžuolo pavėsy“. Šįkart poetė grįžta su dar daugiau knygų. Būsimo vakaro metu skaitytojų laukia pažintis net su penkiomis naujomis Angelijos knygomis: „Žodžių pievelė“, „Saulėlydžio spalvos“, „Visatos delne“, „Savęs pažinimo keliu“ ir „Šlamėsiu diemedžiu žaliu“.

A. Kubilienės poezijoje atsiskleidžia jautrus žvilgsnis į gyvenimą, permąstomi skaudūs ir džiuginantys patyrimai. Ypatingą vietą jos kūryboje užima moteris – kaip pasaulio gyvybės šaltinis. Autorei artima rašyti apie stiprias, kovojančias moteris, o jausmai jos eilėse liejasi per gėlių simboliką, mitų motyvus, dainų skambesį bei aktualias socialines temas.

Angelija yra sukūrusi apie pustrečio šimto eilėraščių. Jos kūryboje gausybė įvairių formų kūrinių: apie šimtą sonetų, akrostichai, trioletai bei klasikiniai japonų haiku. „Man žanrų įvairovė rašyme – itin žavus užsiėmimas. Pavyzdžiui, sonetai patraukė savo konkretumu. Tik 14 griežtai kanonizuotų eilučių, bet jomis galima pasakyti tiek daug, paliekant konkrečią ar paslėptą žinutę. Vis dar laikau save rašymo naujoke, vis mokausi. Esu medikė, o medikai juk mokosi visą gyvenimą“, – šypsodamasi apie savo kūrybą pasakoja Angelija.

Šiltą ir įkvepiantį vakarą kurti padės ir ypatingos viešnios. Renginyje dalyvaus pati knygų autorė Angelija Kubilienė, aktorė Virginija Kochanskytė, muzikinę programą dovanos Inesa Sėmėnaitė Rutkauskienė.

Maloniai kviečiame apsilankyti ir praleisti vakarą poezijos bei muzikos apsuptyje!

Renginį organizuoja Birštono viešoji biblioteka.

Renginys nemokamas. Renginys bus fotografuojamas ir viešinamas.

Senjorus keliauninkus rytmečio saulė išlydėjo, o vakarėjanti pasitiko

To dar nebuvo, stebėjosi Birštono bočiai ankstyvą pirmadienio rytą, išsiruošę į poilsinę ir pažintinę kelionę Palangoje. Neašarojo lietaus lašai ant autobuso langų, buvo giedra ir gražu. Matomai gerais darbais Birštono bočiai nusipelnė tokios Dievo dovanos. Debesų avinėliai lėtai sklandė dangaus žydrynėje. Autobuse buvo ramu, kadangi visi klausėsi informacijos, ką naujo galima pamatyti ir išgirsti Palangoje.

Po 4 valandų kelioniniai lagaminai palikti svetinguose ir gausiai žydinčių hortenzijų apsuptyje skendinčiuose Bronelės ir Galinos poilsio namuose. Žvejų gatve iki pat jūros traukė bočiai, pasiilgę bangų mūšos, bet jūra buvo rami, tyvuliavo lyg begalinis ežeras. Neaidėjo ir gelbėtojų balsai, perspėjantys nebristi giliai, saugoti vaikus, nesigirdėjo ir prekiautojų balsų „karšti čeburekai, šaltas alus“.

Vandens malonumai mūsų nenuvylė. Kūnus glamonėjo 18,5 laipsnių šiltos, lengvos bangelės, o ketvirtadienį ir penktadienį juos talžė stiprios bangos. Šeštadienį atsisveikinome su jūra, plevėsuojant raudonai vėliavai. Saulė, smėlis ir jūra suteikė mums džiaugsmo ir atgaivos.

Meditacinę ramybę mums dovanojo Birutės parkas. Ketvirtadienio ir penktadienio popietėmis klausėmės nuo 1953 m. muzikuojančio kolektyvo, tęsiančio antrą šimtmetį gyvuojančią, dar kurorto įkūrėjų grafų Tiškevičių laikais pradėtą orkestrinės muzikos koncertų Palangos Birutės parke tradiciją. Penktadienį mes gėrėjomės išskirtine vargonininkės Karolinos Juodelytės programa „Tarp dangaus ir žemės“ Palangos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų bažnyčioje. Dalis mūsų klausėmės Z. Levickio ir V. Lukočiaus koncerto „Dvi stichijos“ (smuikas ir fortepijonas) bei XXXII tarptautinio akordeono festivalio „Palanga 2026“ uždarymo Kurhauzo salėje. Grožėjomės Palanga iš bažnyčios bokšto. Bažnyčioje gėrėjomės gotikiniu grožiu ir didybe, įspūdinga sakykla ir trimis meniškais altoriais, kuriuos puošia marmuriniai bareljefai ir XVII a. nutapytas Dievo Motinos Marijos paveikslas. Aplankėme garsųjį 470 m ilgio Palangos tiltą, nuo jo gėrėjomės saulėlydžiu. Vakarais vaikštinėjome ir J. Basanavičiaus gatvėje – bene pagrindinėje Palangos vasaros linksmybių arterijoje. Šurmulinga gatvė – lyg gyvenimo upė, kurioje masė žmonių, skubančių jūros link ir atgal. Čia įsikūrę daugybė barų, restoranų bei svečių namų. Dar viena pramoga poilsiaujantiems. Mums, senjorams, būtina pasisvečiuoti Močiučių restorane – tai išskirtinė vieta Palangoje, duris atvėrusi 2023 m. Močiučių restorane ant stalo atgimsta tradiciniai lietuviški patiekalai, kurių skoniai pažįstami nuo vaikystės – gardūs cepelinai, kvapnus kugelis, purūs blynai ir kiti namų virtuvės šedevrai. Tai vieta, kur maistas tampa daugiau nei patiekalu – jis tampa prisiminimu, tradicija ir šilta istorija.

Tirpo dienos, prisodrintos naujo pažinimo, gamtos grožio ir, svarbiausia, žmonių draugystės, pagarbos ir tolerancijos. Dar geriau pažinome vieni kitus.

Bendrystė – draugystė, bendravimas, dvasinis ar socialinis ryšys tarp žmonių. Tai mūsų gyvenimo tąsa ir supratimas, kad esame vieni kitiems reikalingi, todėl ir buriamės į gausų būrį, kaip kad ir kelionei į Palangą. Atsisveikinom su jūra ir vėl sėdome į autobusą, vairuojamą rūpestingojo vairuotojo Tomo Abraičio. Kaišiadorių vyskupijos 100-mečio proga vyskupas Jonas Ivanauskas už jautrumą žmogui

(Nukelta į 6 p.)

Aktuali informacija

Pacientams bus kompensuojami nauji vaistai vėžiui, padidėjusiam cholesteroliui ir vaikų augimo sutrikimams gydyti

Nuo šių metų rugsėjo pacientams taps prieinami nauji Privalomojo sveikatos draudimo fondo (PSDF) lėšomis kompensuojami vaistai. Jie bus skirti įvairioms onkologinėms ligoms gydyti, taip pat pacientams, kuriems nepavyksta sumažinti „blogojo“ (MTL) cholesterolio kitais vaistais, bei vaikams, turintiems augimo sutrikimų.

„Į kompensuojamųjų vaistų sąrašą perkeliami visi vaistai, kurie iki 2026 m. liepos pabaigos buvo rezerviniame sąraše ir laukė finansavimo. Tai gera žinia šimtams pacientų, kuriems šie naujoviški ir efektyvūs vaistai padės veiksmingiau gydyti onkologines ligas, geriau kontroliuoti cholesterolio kiekį, pagerins gyvenimo kokybę, o daliai pacientų suteiks ir daugiau galimybių visiškai pasveikti“, – sako sveikatos apsaugos viceministras **Daniel Naumovas**.

Vaistinių preparatų ir medicinos pagalbos priemonių kompensavimo komisija siūlo nuo rugsėjo 1 d. pradėti kompensuoti devynis naujus vaistus įvairių formų vėžiui gydyti, du vaistus pacientams, sergantiems širdies ir kraujagyslių ligomis bei turintiems lipoproteinų apykaitos sutrikimų, vieną vaistą paveldėtam padidėjusiam cholesteroliui gydyti ir vieną vaistą vaikų augimo sutrikimams gydyti.

Į kompensuojamųjų vaistų sąrašą bus įtraukti vaistai, skirti gydyti:

- vaikų augimo sutrikimus (somatropinas);
- gimdos kūno vėžį (durvalumabas, dostarlimabas);
- gimdos kaklelio vėžį (pembrolizumabas);
- kiaušidžių, kiaušintakių ir pirminį pilvaplėvės vėžį (rukaparibas);
- plaučių vėžį (alektinibas, durvalumabas, osimertinibas, amivantamabas ir lazertinibas);
- šlapimo pūslės vėžį (durvalumabas);
- odos melanomą (nivolumabas ir ipilimumabas);
- lėtinę mieloidinę leukemiją (asciminibas);
- paveldėtą padidėjusį cholesterolį (evolokumabas);
- lipoproteinų apykaitos sutrikimus pacientams, persirgusiems miokardo infarktu, išeminiu insultu ar sergantiems kitomis sunkiomis širdies ir kraujagyslių ligomis (evolokumabas ir inklisiranas).

Nauji vaistai pacientams bus pradėti kompensuoti, kai jų gamintojai pasirašys sutartis su Valstybine ligonių kasa, o vaistai bus įtraukti į kompensuojamųjų vaistų sąrašą ir kainyną.

Skaičiuojama, kad šių metų rugsėjo–gruodžio mėnesiais šių vaistų kompensavimui iš PSDF biudžeto prireiks apie 13,3 mln. eurų.

Nuo lapkričio 1 d. Centralizuotai apmokamų vaistų sąrašas taip pat bus papildytas vaistu liutecio (177Lu) oksodotreotidu (Lutathera), skirtu tam tikrų plonosios žarnos, storosios žarnos ir kasos neuroendokrininių navikų gydymui. Šiam vaistui kompensuoti šiemet planuojama skirti apie 150 tūkst. eurų.

Kas Kur Kada?

Tomo Gudelio mozaikų paroda „Pamąstykime“

Rugpjūčio 6 d. Sakraliniame muziejuje startavo Tomo Gudelio mozaikų paroda „Pamąstykime“. Paroda atidaryta prieš Žolinę, nes daug autoriaus darbų yra Švč. Mergelės Marijos atvaizdai.

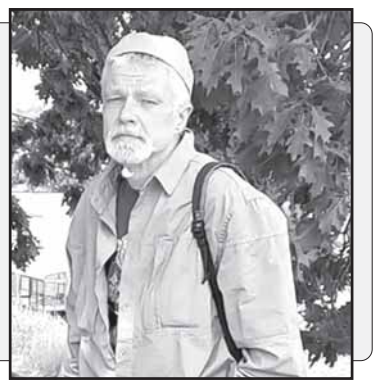

Paroda kviečia lankytojus susipažinti su savito braižo mozaikų kūrėjo Tomo GUDELIO pasauliu, kuriame susilieja tikėjimas, asmeniniai išgyvenimai ir kruopštus rankų darbas. Mozaikos kuriamos laisvu nuo kasdienių darbų metu, dažniausiai ankstyvais rytais, kai dienos tyla kviečia susikaupti maldai ir apmąstymams. Kiekvienas mažas akmens, stiklo ar keramikos fragmentas tampa tarsi maldos žodžiu, o jų visuma – liudijimu apie Dievo artumą žmogaus gyvenime. Mozaikų autorius gimęs ir augęs Birštone, netoli Šv. Antano Paduviečio bažnyčios, todėl simboliška, kad jo paroda eksponuojama būtent Birštone.

Ekspozicijoje pristatomi įvairios tematikos kūriniai – religinės kompozicijos, šventųjų ir Švč. Mergelės Marijos atvaizdai, taip pat darbai, įkvėpti krikščioniškos ikonografijos, kasdienybės ir žmogaus gyvenimo istorijų. Tai tarsi vilties, gailestingumo, kančios, meilės ir prisikėlimo perteikimas. Greta religinių kompozicijų eksponuojami ir kūriniai, atspindintys žmogaus kasdienybę, gamtos grožį bei Dievo kūrinijos harmoniją. Kiekvienas kūrinys atskleidžia autoriaus jautrumą spalvai, formai ir simboliui.

Paroda supažindina ne tik su baigtais meno kūriniais, bet ir su jų gimimo procesu. Lankytojai galės pamatyti mozaikų kūrimui naudojamas medžiagas – įvairių spalvų stiklo, keramikos, akmens fragmentus, naudojamus įrankius bei kitus kūrybos elementus, leidžiančius geriau suprasti, kiek kruopštumo, kantrybės ir tikslumo reikalauja ši sena meno technika.

Ekspoziciją papildo fotografijos iš kūrėjo dirbtuvės – vietos, kurioje gimsta mozaikos. Jose atsiskleidžia kūrybos procesas nuo pirmosios idėjos ir eskizo iki paskutinės į vietą įklijuotos detalės. Šios nuotraukos suteiks galimybę pažvelgti į menininko kasdienybę.

Paroda kviečia ne tik grožėtis mozaikos menu, bet ir patirti tylų susitikimą su sakraliuoju menu. Kaip iš daugybės mažų akmenėlių gimsta vientisas paveikslas, taip ir žmogaus gyvenimas, vedamas tikėjimo, vilties ir meilės, tampa prasminga visuma. Tegul ši ekspozicija tampa kvietimu sustoti, pažvelgti į amžinąsias vertybes ir atrasti šviesą, kuri sklinda per sakralųjį meną.

„Tarp Paryžiaus gatvių ir lietuviškų miškų“

Camino Lituano muzikos festivalio dalis

Rugpjūčio 29 d., 19 val., Birštono kurhauzas

Bilietai: 12 Eur (taikoma 50 % nuolaida studentams, moksleiviams, senjorams ir neįgaliesiems). Bilietus galima įsigyti kakava.lt arba prieš koncertą.

Simonas Poška – fortepijonas
Rugilė Juknevičiūtė – violončelė

Koncerto programoje:

Francis Poulenc – Le Bal Masqué, FP 60 („Kaukių balius“) – Bagatelle

Mikalojus Konstantinas Čiurlionis – Preliudai

Claude Debussy – Sonata violončelei ir fortepijonui

Anatolijus Šenderovas – Dvi Sulamitos giesmės

Nadia Boulanger – Trys pjesės violončelei ir fortepijonui

Frédéric Chopin – Sonata violončelei ir fortepijonui, op. 65, III–IV d.

Tarsi muzikinis maršrutas, vingiuojantis tarp Paryžiaus miesto šurmulio ir lietuviškos gamtos peizažų. Programa „Tarp Paryžiaus gatvių ir lietuviškų miškų“ kviečia į gyvą pasakojimą, atskleidžiantį subtilią ir kontrastingą lietuvių bei prancūzų muzikos paralelę.

Koncerto programoje – prancūziška teatriškumą atspindintis Francis Poulenc „Le Bal Masqué“ – žaismingas ir šmaikštus bagatelės žanro kūrinys, alsuojantis kaukių baliaus nuotaika. M. K. Čiurlionio Preliudai, aranžuoti violončelei ir fortepijonui, klausytoją nukelia į lietuvišką mišką, skambantį simboliais ir spalvomis, o bendrą tapybinį paveikslą tik sustiprina impresionistinė Claude Debussy sonata. Iš pasikartojančių fortepijono motyvų iškyla dramatiškiausias programos kūrinys – Anatolijaus Šenderovo „Dvi Sulamitos giesmės“, paremtos žydiškomis intonacijomis bei bibliniais mitologijos motyvais. Koncerto pabaigoje skamba Nadia Boulanger pjesės bei Frédéric Chopin violončelės sonata, klausytoją sugrąžinanti į Paryžių ir atskleidžianti mažiau pažintą Chopin, kaip kamerinės muzikos kūrėjo, pusę.

Kaip duetas, Simonas Poška ir Rugilė Juknevičiūtė yra pasirodę Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje, Kauno filharmonijoje, Klaipėdos koncertų salėje bei Vilniaus rotušėje. Atlikėjai kuria temines programas, jas moderuoja koncertuose, tiesiogiai bendraudami su publika. Duetas kartu koncertuoti pradėjo dar paauglystėje, šiuo metu studijuodami Vokietijoje ir Šveicarijoje, kartu atlikėjai į Lietuvą grįžta rečiau, tad proga juos išgirsti gyvai – išskirtinė.

In memoriam

Irta Kristina BANIONIENĖ (1937–2026)

Sustojo laikas ir nutrūko kelias…

Amžinybėn iškeliavo buvusi ilgametė VšĮ Prienų pirminės sveikatos priežiūros centro (PSPC) Greitosios medicinos pagalbos skyriaus vyr. felčerė, atsidavusi savo darbui medikė Irta Kristina BANIONIENĖ.

Irta Kristina Banionienė gimė 1937 m. spalio 5 dieną Dotnuvoje, Kėdainių rajone. 1957 metais ji baigė Kauno medicinos mokyklą, įgydama medicinos felčerės specialybę. Visi brandžiausi jos darbo, veiklos ir gyvenimo metai susiję su Prienų medicinos įstaigomis – ligonine ir Pirminės sveikatos priežiūros centru. Nuo 1970-10-01 iki 2012-08-10 Irta Kristina Banionienė dirbo PSPC Greitosios medicinos pagalbos skyriuje vyr. bendruomenės slaugytoja ir atsakingai vadovavo skyriaus darbui, prisiimdama sau didžiausią krūvį ir atsakomybę.

Velionė labai mylėjo savo darbą ir žmones – ir kolegas, ir pacientus. Mums ji buvo draugiška, visada pasirengusi padėti ir patarti bendradarbė, ligoniams – nuoširdi, rūpestinga slaugytoja. Jai buvo svarbus ir brangus kiekvienas, esantis šalia.

Gražus ir prasmingas buvo ir visas Irtos Kristinos Banionienės gyvenimas. Kartu su vyru Klemensu jie užaugino sūnų, taip pat Klemensą, tapusį mūsų kolektyvo nariu. Ji buvo puiki šeimininkė, gražiai mezgė, turėjo ir kitų pomėgių. Tiesiog buvo pilietiškas, tikras ir nuoširdus žmogus.

Esame dėkingi mielai Irtai Kristinai už skleistą gerumą, šviesą ir meilę. Telydi velionę Amžinybės šviesa, o artimuosius – Dvasios stiprybė.

VšĮ Prienų pirminės sveikatos priežiūros centro darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame bendradarbį Klemensą BANIONĮ dėl brangios mamos, mūsų buvusios kolegės, Irtos Kristinos BANIONIENĖS netekties.

VšĮ Prienų r. PSPC administracija
ir darbuotojai

Keliauk. Pažink. Dalinkis

Diena, kupina istorijos, skonių ir įspūdžių

Rugpjūčio 9-ąją Nemajūnų bendruomenės santalkos nariai leidosi į turiningą kelionę po Rokiškio kraštą, kurios pagrindinis tikslas – daugiau kaip penkis šimtmečius istoriją skaičiuojantis Ilzenbergo dvaras. Tolimas kelias neprailgo – laukė visa diena naujų atradimų, istorijų, išskirtinių skonių ir, svarbiausia, bendrystės.

Ilzenbergo dvaras įsikūręs išskirtinėje vietoje – istorinėse sėlių žemėse, tarp Ilgės ir Apvalasų ežerų, visai šalia Lietuvos ir Latvijos sienos. Jo istorija prasidėjo dar 1515 metais, kai baronas Berntas fon Kersenbrokas ant kalvos įkūrė dvarą. Manoma, kad iš vokiško pavadinimo „Ilsen berg“, reiškiančio „Ilzės kalną“, ir kilo šiandieninis Ilzenbergo vardas. Per daugiau kaip penkis šimtmečius dvaras išgyveno ne vieną istorijos

(Nukelta į 6 p.)

ĮVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS. * Paskolos nuo 150 iki 35000 Eur, laikotarpiu nuo 2 iki 120 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pvz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 8 601 50 935, Ričiardas. Ind. pažyma nr. 6121263.

Birštono krašto žinios

• **Rugpjūčio 5 d. buvo atlikti Birštono tvenkinių bei Nemuno upės vandens kokybės tyrimai.** Tyrimus atliko Nacionalinės visuomenės sveikatos priežiūros laboratorijos Kauno skyrius. Tyrimų metu vertinami mikrobiologiniai ir fizikiniai/cheminiai parametrai: žarnyno lazdelių skaičius; žarninių enterokokų skaičius; atliekų, nuolaužų, plūduriuojančių medžiagų kiekis. Nustatyta, kad Birštono atvirų vandens telkinių vanduo atitinka Lietuvos higienos normos HN 92:2018 „Paplūdimiai ir jų maudyklų vandens kokybė“ reikalavimus. Vanduo tinkamas maudytis.

Diena, kupina istorijos, skonių ir įspūdžių

(Atkelta iš 5 p.)

lūžį. XIX a. pabaigoje rūmai buvo perstatyti, o 1896 m. dvarą įsigijus bajorui Eugenijui Dimšai ir Livijai Majoresku, prasidėjo naujas jo kultūrinio klestėjimo laikotarpis. Šiandien Ilzenbergas išskirtinis ir tuo, kad yra vieninte lis Baltijos šalyse bei vienas iš nedaugelio Europoje dvarų, atgimusių kaip natūralios žemdirbystės ūkis.

Atvykusius Nemajūnų bendruomenės narius pasitiko gidas, kuriam lydint prasidėjo pažintis su šios ypatingos vietos istorija. Klausėmės pasakojimų apie dvaro įkūrimą, jo šeimininkus, permainingus istorijos laikotarpius ir šiandieninį atgimimą. Vėliau pravėrėme pagrindinių dvaro rūmų duris, apžiūrėjome atkurtus interjerus ir juose saugomus istorijos ženklus. Dvare istorija nėra vien datos – ji juntama kambariuose, balduose, meno kūriniuose ir daugybėje smulkių detalių.

Po pažinties su rūmais mūsų laukė viena gardžiausių kelionės dalių – edukacinė degustacija. Prie bendro stalo ragavome Ilzenbergo dvare gaminamų produktų. Sūriai, sviestas, įvairūs vyniotiniai, paštetas, užtepėlės, medus, duona, sausainiai ir pyragas leido pažinti dvarą per skonius. Produktų įvairovė ir netikėti skonių deriniai sulaukė daugybės gerų bendruomenės narių įvertinimų. Ilzenbergas ir šiandien tęsia senųjų dvarų ūkininkavimo tradicijas – aplink parką plyti dirbami laukai, auginami gyvuliai, o ūkyje gaminami savi produktai.

Po degustacijos susipažinome su Ilzenbergo parku ir sodais. Net 17,5 hektaro angliško stiliaus parkas saugo senus medžius, skulptūras, išpuoselėtus takus ir daugiau kaip 500 metų skaičiuojantį Ilzenbergo ąžuolą. Parke įrengta daugiau nei 3 kilometrai pasivaikščiojimo takų, o skirtingos jo erdvės kviečia ne skubėti, bet dairytis, mėgautis gamta ir ramybe.

Vienu smagiausių kelionės nuotykių tapo Meilės sala, esanti prie pat Lietuvos ir Latvijos valstybių sienų. Čia vandenyje stovi abiejų valstybių pasienio ženklai – vienoje pusėje Lietuva, kitoje jau Latvija. Tad drąsiausieji nepraleido progos įbristi į ežerą ir bent trumpam viena koja „apsilankyti“ Latvijoje. Tokios akimirkos, lydimos juoko ir geros nuotaikos, neabejotinai taps vienu ryškiausių šios kelionės prisiminimų.

Tačiau tuo mūsų dienos kelionė dar nesibaigė. Pakeliui į namus užsukome į Rokiškį, kur aplankėme didingą Šv. apaštalo evangelisto Mato bažnyčią – vieną išskirtiniausių neogotikos kūrinių Lietuvoje. Bažnyčios viduje ypatingą įspūdį paliko puošnūs medžio dirbiniai, vitražai, skulptūros ir didingas altorius. Šįkart šventovėje mūsų laukė ir dar vienas netikėtas reginys – iš smėlio sukurta popiežiaus skulptūra. Neįprastas kūrinys didingoje bažnyčios aplinkoje traukė visų dėmesį ir tapo dar vienu mūsų kelionės atradimu.

Kupini naujų žinių, išragautų skonių, gražių vaizdų ir gerų emocijų, pasukome namų link. Nors kelias buvo ilgas, bet bendrystė ir kartu patirti įspūdžiai dar kartą priminė, kad vertingiausia kelionės dalis – ne tik aplankytos vietos, bet ir žmonės, su kuriais jomis dalijamės.

Nuoširdžiai dėkojame Birštono savivaldybei už skirtą finansavimą, suteikusį galimybę Nemajūnų bendruomenės nariams keliauti, pažinti Lietuvos kultūros ir istorijos paveldą, puoselėti bendruomeniškumą ir kurti naujus bendrus prisiminimus.

Kelionė organizuota įgyvendinant Nemajūnų bendruomenės santalkos projektą „Nemajūnų bendruomenės narių telkimas ir tradicijų puoselėjimas 2026“. Projektas finansuojamas pagal Birštono savivaldybės nevyriausybinių organizacijų veiklos projektų finansavimo konkursą Birštono savivaldybės biudžeto lėšomis.

Eitmyra Grybauskienė
Nemajūnų bendruomenės santalkos pirmininkė

„24 vasaros sekundės“ – stovykla, kurią norisi pratęsti!

Penkios dienos, 13 treniruočių, daugybė prakaito, naujų žinių, iššūkių, emocijų ir, žinoma, meilės krepšiniui! Stovyklos „24 vasaros sekundės“, surengtos Birštono sporto ir sveikatingumo centre, metu vaikai tobulino metimo techniką, individualius krepšinio įgūdžius, mokėsi iš skirtingų trenerių, išbandė save naujose užduotyse ir tiesiog puikiai praleido vasaros laiką!

Nuoširdus ačiū visiems treneriams, kurie savo žiniomis, energija ir gera nuotaika prisidėjo prie šios stovyklos: Aurimui Liuizai – už stovyklos idėją, organizavimą ir visas treniruotes; Gediminui Butkui – už puikią treniruotę ir motyvaciją; Karoliui Abramavičiui iš BBC Arantia Larochette (Liuksemburgas) – už tarptautinę patirtį ir naujas žinias; Giedriui Pečiulioniui – už metimo į krepšį įgūdžių tobulinimą; Adomui Rybeliui iš Birštono „Milastos“ – už energiją ir puikų darbą su vaikais; Andriui Macijauskui iš krepšinio mokyklos „Tornado“ – už dvi puikias treniruotes; Adrijui Jančiauskui iš McCook Community College (Nebraska, JAV) – už tarptautinę patirtį ir pasidalintas žinias; Ovidijui Varanauskui – už individualių įgūdžių treniruotę ir smagią išvyką į Vilnių.

Dėkojame Birštono sporto centro direktoriui Giedriui Gustui už stovyklos atidarymo žodį ir gražų startą, taip pat – Birštono savivaldybės vicemerui Edvardui Citvarui, kitiems savivaldybės atstovams, svečiams bei partneriams, kurie aplankė krepšininkus, skyrė savo laiko, prisidėjo prie stovyklos organizavimo ir geros nuotaikos kūrimo.

Ačiū už tas 24 sekundes, kurios virto penkiomis nepamirštamomis vasaros dienomis!

Birštono sporto centro informacija

Senjorus keliauninkus rytmečio saulė išlydėjo, o vakarėjanti pasitiko

(Atkelta iš 4 p.)

ir indėlį į Carito veiklą. Jis to nusipelnė: kelionėse su senjorais tampo mūsų lagaminus, paduoda ranką silpnesniems, jo akys spindi atjauta. Ne namolio iš karto pasukome, o susipažinti su Babilono Sodais. Tai – miniatiūrų ir botanikos parkas. Žmogaus rankomis sukurtas sodas sujungia žmogaus ir gamtos sukurtus pasaulio stebuklus. Čia – ir Eifelio bokštas, ir Sidnėjaus operos teatras, ir Laisvės statula bei Gizos piramidės... Visos šios miniatiūros apsuptos įspūdingomis gėlių žiedų juostomis ir arkų girliandomis. Gausiais plojimais pasveikinome Tomą Abraitį, gavusį garbingą vyskupo Jono Ivanausko apdovanojimą, Leoną Barutį – 90-mečio, Joną Marčiulionį – 75-mečio, Danutės ir Jono šeimą – santuokos 50-mečio proga, Kazimierą Žilinską – 75-mečio bei Aldoną Gudauskienę ir Ireną Čeikienę jubiliejų progomis. Gyvenimas mus suveda atskirais gyvenimo laikotarpiais. Kartais prarasdami senuosius draugus surandame naujus. Draugas – tai žmogus, su kuriuo tave sieja artimi, laisva valia pasirinkti geri ryšiai. Tausokime juos, vertinkime juos. Mūsų nuotaiką praskaidrino skaitomos „Gabijos“ klubo narės Angelijos Kubilienės eilės, skirtos jūrai:

Sonetas jūrai

Ritasi mėlynos bangos
Ir kasdien tau pratars: Labas rytas!
Dar vienas į pasaulį langas
Vasaros ilgesio bangomis ritas.
Jūra tokia didi ir galinga
Po dangaus žydrumo skraistėm,
Saulę vakarais paskandina,
O benamis vėjas čia energiją švaisto.

Ir išliks ji tokia graži ir gyva
Kaip dainuojančių sirenų apžava,
O vėjas spėlios iš pėdų ant smėlio,
Kas čia ką tik dviese nuėjo..

———————————

Ir tai jau tęsiasi tūkstantį metų
Kaip ir legenda apie Kastytį, Jūratę.

Neprailgo kelias. Mes tarsi jaunuoliai riedėjom ratuoti kiekvienas savo namų link. Rugpjūtis – graži pradžia artėjančiam rudeniui.

Julija Barutienė
LPS „Bočiai “ Birštono bendrijos pirmininkė

Prienų turguje

Palma Pugačiauskaitė

„Suraskime laiko širdyje pasidžiaugti rugpjūčiu“...

Pakeliui į turgų – auksiniai kviečių laukai, kur ne kur jau nukulti, likusios tik ražienos. Turguje galima nusipirkti astros žiedų ar jurginų, pirmųjų rudens pranašų. O ir žaluma jau keičia spalvą, lyg ragindama stabtelti, primindama, kad čia pat – ruduo...

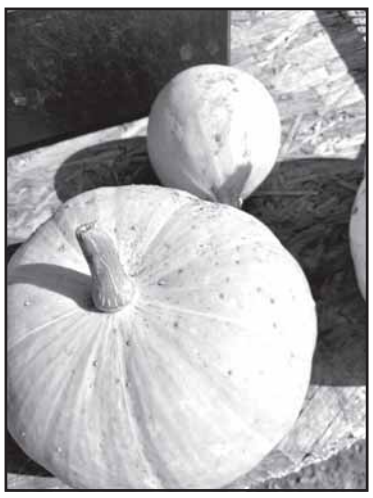

Apie tai, kad turguje mažiau pirkėjų, kalbėjo ilgametės prekybininkės daržovėmis. Jos įsitikinusios, kad žmonės dar nori džiaugtis vasara, atostogauja, kiti jau ruošia vaikus į mokyklą, dar kiti – daržovių ir namuose užsiaugina. O dažnai per žinias išgirdę, jog brangs kuras, visi suvokia, kad brangs ne tik produktai, bet ir šildymas, kiti mokesčiai. Taigi yra pirkėjų, kurie ir taupo. O turguje, žinoma, galima rasti visko pagal poreikius. Kilogramas agurkų kainavo 2,50 euro, turinčių paklausą geltonųjų pomidorų – 2,99 euro, šparaginių pupelių – 4–6 eurus, žiedinių kopūstų iki 3 eurų, baklažanų – 5 eurus, paprikų – 3 eurus, morkų – 1,50–2 eurus, litras bruknių 6–7 eurus, šilauogių – 6 eurus, kilogramas slyvų – 2,50 euro, braškių – 6 eurus, avietinių obuolių – 1,50 euro, čiliukas vazonėlyje – 5 eurus. Nors šviežių daržovių apstu, bet yra mėgstančių ir raugintas. Ypač pirko raugintus agurkus, kurių kilogramas kainavo 3 eurus.

Gyvas buvo ir gyvuliukų turgus, kuriame mezgasi pokalbiai tarp augintojų bei pirkėjų. Daugumos žmonių, o ypač vaikučių, akį traukė mažyliai triušiai, nors vyresnius veislinius nelabai pirko. Pasak vieno augintojo, daugiausia jų parduodama pavasarį. Pamatę papūgas, dažnas klausė, ar jos kalba. Žinoma, netrūko humoro. Viena papūga kainavo nuo 20 iki 130 eurų. Įžuvinimui 15 vienetų lynukų kainavo 15 eurų. Vištų kaina įprasta – 12–15 eurų už vieną. Jaunikliai ančiukai bėgikai, kurių veislė dabar labai populiari tarp pirkėjų, mat surenka šliužus, kainavo nuo 8 iki 15 eurų. Už veislinį Australorpų gaidį prašė 10 eurų. Ramūs šios veislės gaidžiai ir vištos, sakė augintoja. Leghorn (lekorinės) veislės vištelės kainavo po 10 eurų.

Pieno ir pieno produktų kainos nepasikeitusios, mėsos gaminiais buvo prekiaujama visose įprastose vietose. Buvo atvykusi ir prekeivė, prekiaujanti Suvalkijos krašto mėsos gaminiais.

Bitininkai siūlė medaus. Yra pirkėjų, kurie savo šeimai perka visam šaltajam sezonui. Kilogramas kainavo 6–7 eurus.

Giedras dangus buvo palankus prekiaujantiems įvairiais sendaikčiais, tarp jų ir naujais, pigesniais drabužiais, avalyne. Jau randasi prekybininkų, kurie apie tai, ką atveš į Prienų turgų, iš vakaro paskelbia facebook grupėje „Prienų miesto skelbimai“.

Nesustabdysi laiko bėgimo, bet akimirkas stabdykim, saugokim sau ir mėgaukimės alyvinių obuolių aromatu – senieji sodai nyksta, nusinešdami alyvinių, ananasinių, grabštainų, serenkų tikrąjį skonį...

Naudingi patarimai

Uoga mėlynakė

Ši miško uoga geros sveikatos palaikymui naudojama daugelyje šalių. Tarkim, Bulgarijoje, Lenkijoje, Austrijoje, Prancūzijoje, Lietuvoje. Ja mėgaujasi ne tik žmonės, bet ir miško gyventojai – meškos, briedžiai, voveraitės.

Naudingosios medžiagos

Mėlynė turi gliukozės, laktozės, fruktozės, sacharozės, rauginių medžiagų, organinių rūgščių (citrinos, obuolių, gintaro), mineralų (mangano, vario, magnio, fosforo, chromo), A, C, PP, B grupės vitaminų.

Augalo lapai turtingi flavonoidų, eterinių aliejų, karotinoidų, alkaloidų.

Uoga turtinga geležies, kuri didina hemoglobino kiekį kraujyje, o veidui suteikia skaistumo.

• ***Mėlynių kisielius padeda nuo viduriavimo ar vidurių užkietėjimo.***

Gerina regėjimą

Gydytoja oftalmologė **Doloresa Margelevičienė** pataria vasarą kasdien suvalgyti bent po puodelį šių naudingų uogų. Jose esančios medžiagos antocianinai gerina regėjimą, didina akiplotį, apsaugo nuo akių tinklainės degeneracijos, taip pat ramina pavargusias, paraudusias akis. Gerėja matomumas tamsoje, nes mėlynė gerina regėjimo aštrumą, – pastebi gydytoja.

• ***Mėlynės ir jų sultys naikina dizenterijos sukėlėjus, naudingos sergant reumatu, širdies, odos ligomis (psoriaze, egzema), sutrikus medžiagų apykaitai.***

Mėlynių lapai

Mėlynių uogų ir lapų arbata naudinga peršalus, nuo kosulio, galvos skausmo. Rudenį ir žiemą patartina gerti džiovintų mėlynių ir jų lapų nuovirą, kuris sumažins cukraus kiekį kraujyje, skatins prakaitavimą, šlapimo išsiskyrimą, nedirgins skrandžio gleivinės.

Mėlynių lapų nuoviras slopina uždegimus sergant virškinamojo trakto ligomis, tirpdo inkstų akmenis. Lapuose esantys gliukochinonai mažina cukraus kiekį kraujyje. Tad mėlynių lapų arbata dera su žemuogių ar juodųjų serbentų lapais.

• ***Lapų nuoviru skalaukite burnos gleivinę, skaudančią gerklę.***

Kaip pasiruošti žiemai?

• Mėlynes rinkite sausas ir prinokusias – sausą, nelietingą dieną.

• Džiovinkite uogas paberiant plonu sluoksniu ant marlinio audeklo ar popieriaus pavėsyje. Geriausia ten, kur vėsu, nėra saulės ir vėdinama.

• Laikykite džiovintas uogas ir lapus medžiaginiame ar drobiniame maišelyje.

• Džiovintas mėlynes galima vartoti dvejus metus.

• Geriausia mėlynes užšaldyti, tada išlieka visos naudingosios medžiagos.

Parengė Veronika Pečkienė

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustumdymas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 0 620 85350.

Betonavimo, mūrinimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 0 600 96 399.

PASLAUGOS

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras, kieto kuro katilinių įrengimas. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 0 640 39 204.

DURYS – PER 3 DIENAS!

„ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“

Gaminu duris – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Tel. 0 653 93 193.

Reklama ▪ Reklama

PERKA

Nekilnojamasis turtas

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunus, malkinius, iškirstus), žemes, sodybas. Tel. 0 651 39 039.

Įvairios prekės

Perku senus varinius laidus, kabelius ir kitą spalvotą metalą. Pasiimu. Tel. +370 646 04 605.

Įmonė brangiai perka galvijus. Tel. 0 612 34 482.

ãgaras

PERKA

KARVES, BULIUS, TELYČIAS

0 698 14 698,

0 800 08 801

ATSISKAITOME IŠ KARTO!

Pagal skerdeną ir gyvą svorį. Brangiai mėsinius.

UM

UTENOS MĖSA

SUPERKAME GALVIJUS

• Visoje Lietuvoje
• Mokame iš karto
• Susitariame greitai ir paprastai

+370 620 33544

DIDŽIAUSIA SKERDYKLA BALTIJOS ŠALYSE

Įmonė brangiai perka mišką visoje Lietuvoje, vertina nemokamai, rengia miškotvarkos projektus, atsiskaito iš karto, apmoka visas išlaidas. Tel. 0 646 79 600.

KREKENAVOS

UAB „Krekenavos agrofirma“

PERKA GALVIJUS

KARVES, TELYČIAS, BULIUS

PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORĮ. SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: +370 614 93124

PARDUODA

Kietas kuras

Parduodu sausas, kapotas malkas, laikomas po stogu, vežame ir mažais kiekiais. Išrašome sąskaitas. Tel. 0 648 61 061.

Parduodame džiovintas, skaldytas beržo malkas. Tel. 0 614 97 744.

Įvairios prekės

Naminiai sviestiniai šakočiai, grybukai, karameliniai ir šokoladiniai „tinginiai“ – tik iš natūralių lietuviškų produktų, pagal senolių receptą. Svoris nuo 100 g iki 5 kg. Siunčiame į Lietuvos miestus ir užsienio šalis. Tel. 0 650 43 159. Lauros kepyklele. (Adresas: Revuonos g. 48, Prienai).

Vairavai neblaivus?! Susigrąžink teises anksčiau. Alkoblokų montavimas, nuoma, pardavimas. Marijampolė. Tel. +370 617 06 038.

Išparduodu naujus klausos aparatus. Siunčiu. Kaina – 80 Eur. Tel. +370 646 04 605.

Parduoda žieminį rapsą (užauginta iš sertifikuotos sėklos, nenaudoti glifosatai, išvalytas, tinka sėti, spausti aliejų, yra kelios veislės, 1 kg – 2 Eur). Tel. 0 604 02 070.

Nekilnojamasis turtas

Prienuose, prie miško, parduodamas 17 arų sklypas. Jame yra 8,5x7,5 pastatas, kuriame buvo gyvenama. Po puse pastato yra rūsys, pastate galima įrengti 75 m² gyv. ploto. Yra medinis 6,5x5,5 garažas, šulinys, trifazė elektra. Kaina – 38000 Eur. Tel. 0 649 31 687.

Parduoda 2 kambarių butą Jiezno miesto centre. Yra 6 m ilgio įstiklintas balkonas pietų pusėje, vonia ir tualetas atskiri, rūsyje – sandėliukas. Kambariai nepereinami. Kaina – sutartinė. Tel. 0 649 31 687.

PASLAUGOS

Kokybiškai remontuojame butus (glaistome, dažome), klojame laminatą. Atliekame kitus darbus. Tel. 0 606 46 488.

Gaminame: medines, tvirtas, apšiltintas duris namams, ūkiniams pastatams, laiptus, medinius langus ir kitus medienos gaminius. Aukšta gaminių kokybė. Tel. 0 686 71 689.

Dažome medinius namus ir stogus, savo ir užsakovo medžiagomis. PATIRTIS. KOKYBĖ. Tel. +370 636 94 394.

Remontuoja skalbykles, el. virykles, orkaites, indaploves, džiovykles, el.boilerius. Atvyksta į namus, suteikia garantiją. Tel. 0 647 55 929.

Žemės kasimo darbai mini ekskavatoriumi, savivarčio paslaugos. Tel. 0 686 87 161.

Skardiname senus pastatus ir namus. Pakalimai, „vėjinės“, kraigai. Dengiame stogus. PATIRTIS. Tel. +370 636 943 94.

Plauname ir dažome – trinkeles, stogus, fasadus. Tel. 0 631 91 211.

Pjaunu pavojingus avarinius medžius ir fomuoju gyvatvores. Tel. 0 690 518 75.

AKCIJA iki –50%

BALKONŲ (tinka renovacijai)

TERASŲ STIKLINIMAS

PLASTIKINIAI LANGAI

GARAŽO VARTAI

Tel. 0 600 90 034

SIENŲ ŠILTINIMAS

į oro tarpus

Tel. 0 696 42 020

Interviu vienu klausimu

Įsimintiniausias rugpjūtis

(Atkelta iš 1 p.)

Dalė, Strielčiai:

– Rugpjūtis – paskutinis vasaros mėnuo, ir jei dar nebuvo pasimatymo su jūra, tai reik skubėti. Vasaros šiluma ir maudynės, vasariniai džiaugsmai palieka įspūdžių. O, svarbiausia, jūrai galima patikėti savo džiaugsmus ir skausmus – ji niekada neišduoda paslapčių.

Rūta SVITKAUSKAITĖ-BEKEŠIENĖ, Prienai:

– Tik sulaukusi klausimo apie įsimintiniausią rugpjūtį mano gyvenime, supratau – visi iki šiol buvę rugpjūčiai man buvo labai dosnūs. Pradedant anuomet dar „gyvo“ Trapuko kelionėmis. Dažniausiai keliaudavome rugpjūtį – Turkija, Vengrija, Vokietija, muzikavimas aikštėse, stadionuose ir net vandens pramogų parkuose, eisenos miestų ir miestelių gatvėmis… Įspūdinga! O kur dar kelionės su vaikais ir anūkais po kalnus ir jūromis! Dosnu.Tačiau emociškai, ko gero, pats svarbiausias rugpjūtis buvo 1989-aisiais – **Baltijos kelias**. Rūpestis iš pat ryto, kaip išsiprašyt anksčiau iš darbo, kad tik suspėt...lėkimas kaimo keleliais, nes pagrindiniai keliai jau duso nuo mašinų srauto tikslo link, matant mamos ir tėčio pilnas baimės akis nuo to lėkimo. Betgi taip svarbu buvo suspėti! SPĖJOM! Neužstrigom! Ta akimirka, kai minia visai nepažįstamų žmonių susijungia į vieną didelę eilę, kai tvirtai spaudžia ranką... Tas jausmas nepakartojamas... Vienijantis, jungiantis... Ach!!! O dar – gėles dažiau su rašalu, kad turėčiau gėlių trispalvę. Dabar bepigu – visko turim, o tuomet teko įjungt fantaziją! Dar vienas neužmirštamas dalykas – važiuojant atgal keliai vėl buvo sunkiai pravažiuojami, todėl nusprendėm aplankyt Kernavę, pralaukti...Tokių gudručių vėl minia susidarė. Dabar Kernavė išpuoselėta, išgludinta erdvė turistams. Tuo metu tai buvo nedidelis miestukas, jokio turizmo. Ir kai klebonas mus, minią grįžtančiųjų iš Baltijos kelio, įsileido į kleboniją – patikėkit, patekom į muziejų su daugybe surinktų eksponatų iš prieškarinės, nepriklausomos Lietuvos… Tai buvo kažkas tokio! Pagarba ir dėkingumas iki šiolei. Šiuo metu tuo jau nieko nenustebinsi, o 1989-aisiais TAI buvo labai drąsu… Tai va, tokie mano rugpjūčiai.

Nuotraukos darytos tėčio, beveik keturių dešimtmečių senumo, jau nelabai ryškios… Bet labai BRANGIOS. Pradžioje, kol rikiavomės, tarpus pildėm juostomis, kad susisiektume, o artėjant TAI VALANDAI IR MINUTEI, pravažiuojantys automobiliai jau stojo, ir žmonės jungėsi į vieną eilę. Tad stovėjom tvirtai susikibę – ranka rankon, petys petin. O Trispalvių vėliavų tai mama buvo prisiuvusi… Linkėčiau, kad Baltijos kelias, meilė Lietuvai gyvuotų visų šalies gyventojų kartų gyvenimuose ir širdyse…

Gražina BEREZUN, Veiveriai:

– Greit ruduo, už langų jau rugpjūtis... 1971-ieji. Priešdiplominė praktika Šiaurės Kaukaze. Geologijos partija Grozne. Pirmas išvažiavimas į Šiaurės Osetiją. Buvome apgyvendinti alpinistų stovykloje Kazbeko papėdėje. Iškart perspėti – nešūkauti! Sukelsite sniego laviną. Bet argi iškęsi, žmogau? Vaizdas išties įspūdingas! Kita savaitė – Kabardino Balkarija. Apsigyvenome mažame kalnų kaimelyje. Nieko ypatingo nenutiko, neskaičiuojant to, kad mano porininkei blondinei nedavė ramybės kaimelio vaikai.

Kiekvienas norėjo pačiupinėti tą stebuklą – auksines jos garbanas. Ir dar – be apsaugos mudvi negalėjome išsimaudyti siera dvokiančiame šaltinyje. „Mergaičiukės, čia Kaukazas! Aš savo galva atsakau už jus.“

Ir pagaliau – Čečėno Ingušetija. Apsikrovę visa savo manta, 24 km keliavome kalnų perėja. Būsimų geologijos specialistų stovykla kalnuose ir dvi nuotykių, įdomybių ir keistenybių kupinos savaitės. Mūsų maitintojas – pagyvenęs karo invalidas, netekęs kojos vaduojant... Vilnių! Jis mus tiesiog lepindavo savo atrakcionais! Susėdam prie stalo, kaip mat atsiranda burundukų porelė! Kaipgi jų nepalepinsi!? Išeinant į kalnus, prie lieptelio dar vienas prašytojas – didžiulis žaltys!.. Teko ir pabadauti. Kažkur kalnuose pasiklydo maisto produktų tiekėjai... Tiesiog rankomis upelyje gaudėme upėtakius, o virtuvės šefas iš vandens ir miltų kepė paplotėlius... Vieną ankstų rytą mus pažadino malūnsparnio kleketavimas ir avių bliovimas. Išbėgame iš palapinės – stovykla pilna avių, o virš lieptelio kabo „Mi2“ su užrašu „Milicija“... Pasirodo, kažkas nuvarė avių bandą tarpekliu! Susirinko vyrai ant tiltelio: „Tos, kur tavo pusėje, tai lieka tau, o šitoje pusėje – dabar mano!“ Ir jokios ten Tarybų valdžios ir jos įstatymų!... Į Grozną grįžome Gruzijos karo keliu, seno sunkvežimio kėbule – keturi studentai ir dvi telyčios... matyt, irgi nusavintos. Ir kelias – įspūdingas! Vienoje kėbulo pusėje – ranka pasiekiama uola, kitame šone – gili praraja... Nepamenu, ar buvo baisu, bet buvo labai didelis noras sugrįžti į civilizuotą pasaulį!

P.S. Į Kijevą krimsti geologijos mokslų mūsų penketuką komandiravo Lietuvos Švietimo Ministerija.

Irena PETKEVIČIENĖ, Veiveriai:

Kaip gera grįžti į jaunystę

Kaip gera mintimis sugrįžti į jaunystę,
Paklaidžiot kaimo vieškeliais plačiais,
Pabraidžiot brėkštant po rasotą žolę,
Kai grįždavom namo po šokių su draugais.
Mama ryte ilgai miegoti nebeleido.
Vaikai, užteks drybsoti. Kelkitės. Gana.
Darbų krūva nepadarytų laukia,
Išsimiegosite, kai darbus padarysite, tada.
O tų darbų tikrai netrūko kaime:
Tai karves melžt, tai runkelius ravėt daržuos,
Tai malkas pjauti, šieną grėbti,
Tai pėdus rišt nupjautus pradalgiuos.
Prie pamokų ruošos tik vakare prisėst galėjai,
Kai buvo nudirbti dienos darbai,
Mokykloje, kai mokytojai aiškina, išmokti pamokas turėjai,
O vakare, prie lempos, pasikartoti tai, ką pamiršai.
Ryte ilgai nepamiegosi. Reikia keltis.
Septyni kilometrai kelio lig mokyklos prieš akis,
Ir nė nepajunti – takais, per laukų pievas,
Su kaimynų vaikais pasiplepant į Veiverius, mokyklon nukanki.
Mokykloj pamokos. Klausyti mokytojų reikia.
Padurnavot, pasiaust norėjo ir tada dyki vaikai.
Mes visi buvom šiandienos kompiuterių nematę
Ir baigėme aukštuosius mokslus. Ir viskas buvo liuks. Labai gerai.

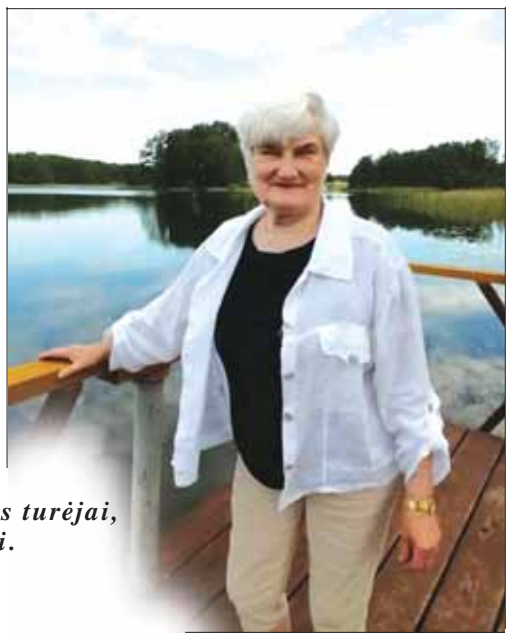

Marytė Vidutė LIPKEVIČIENĖ, Pieštuvėnai:

Einu keliu aš tuo pačiu,
Kuriuo kadaise ėjom.
Tik, gaila, viskas pasikeitę,
Nėra jau tų, kuriuos mylėjau.

Labai kaimelis pasikeitęs,
Manos kartos mažai kas likę,
Dabar tuos takelius jau mina
Jauna karta, kur kaime likus.

Tuoj rugpjūtis įpusės,
Kris šaltos rasos, nusidrieks rūkai...
Labai svarbu visiems mums
Gražų rudenėlį pamatyt.

Šiaurės vėjas nekantrus,
Nuplėš pageltusius lapus.
Lyg kilimais nuklos takus,
Stebėkim – koks vaizdas nuostabus.

Skaičiuokim valandas ramiai
Trumpėjančių dienų.
Ir rudeniui artėjant
Neužmirškime vieni kitų.

Kai reikš – ruduo atėjo –
Čia viskas taip, kaip turi būt.
Gyvenimas savaip įrodys
Kaip laikas keičia žmones ir medžius –
Gyvenimo rugpjūčiai įsimintini
Lai lieka mano paslaptimi.

Parengė Palma Pugačiauskaitė

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: *info@gyvenimas.info*

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internete skaitykite: www.gyvenimas.eu, www.facebook.com/laikrastisGyvenimas

Redakcija: **Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė** (0 319 60523, *ramute@gyvenimas.info*); **redaktorės pavaduotoja Dalė Lazauskienė** (0 605 19 327, *dale@gyvenimas.info*); BUHALTERIJA: **Ona Lodienė** (*lodieneona1@gmail.com*); REKLAMA, SKELBIMAI: **vadybininkė Zina Lankevičienė** (tel./faksas 0 319 60012, 0 605 19 327, *zina@gyvenimas.info*); **dizaineris-maketuotojas Kęstutis Bakas** (*maketas@gyvenimas.info*). KONTAKTAI: mob. tel. 0 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 3 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: antradieniais – 1000 egz., penktadieniais – 1350 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

MRF MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Laikraščio veiklą ir projektą „Gyvenimo medis augina naujas šakas“ iš dalies remia VšĮ „Medijų rėmimo fondas“ (2026 m. bendrai skirta suma –38132 Eur).

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (0 315) 73 786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ